

Referentieniveau

De referentieniveaus zijn beschrijvingen van de taal- en rekenvaardigheden van leerlingen op de verschillende overgangsmomenten van het onderwijs.

Ze zijn in 2009 door de commissie Meijerink¹ opgesteld om ervoor te zorgen dat er in het hele Nederlandse onderwijs concrete doelen zijn om naartoe te werken.

In tegenstelling tot de kerndoelen kennen de referentieniveaus een opbrengstverplichting.

Voor het basisonderwijs gelden de referentieniveaus 1F, 2F en 1S.

Het basisoniveau 1F is het niveau voor taal en rekenen dat het overgrote deel van de leerlingen aan het einde van de basisschool tenminste zou moeten beheersen. Daarnaast heeft de overheid de ambitie dat een groot deel van de basisschoolleerlingen een hoger niveau haalt: het streefniveau. Voor taal is dat het 2F-niveau en voor rekenen is het 1S-niveau.

In de vervolgopleidingen zijn de referentieniveaus vereist om het diploma te kunnen behalen.

Zo moeten VMBO-leerlingen aan het eind van de opleiding 2F beheersen om verder te kunnen naar het MBO.

Leerlingen in de HAVO moeten 3F halen bij hun eindexamen en VWO-leerlingen 4F (taal) en 3F (rekenen) om door te kunnen stromen in het hoger beroepsonderwijs of het wetenschappelijk onderwijs.

¹Meijerink, H. P. (2009). *Referentiekader taal en rekenen*.

<https://www.youtube.com/watch?v=97QpO6AYiLI&feature=youtu.be>

